

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 19. Horatij versus è quinto Odarum illustrati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

pater huius pacem magnus fuit triconū, Marius solvere nulli
lentus, id est facilis. Mihi ita legendum videtur: Trico-
nes, morosi & ad reddendum duri. Lucilius Satyr. lib. ix.

Luciu' Cotta senex Crassi pater huius peracer,
Magna' fuit trico nummariu', soluere nulli
Lentus, id est, facile.

Iam qui fuerit ille Cotta, & qui potuerit, nisi forte per
adoptionem, Crassi cuiusquam pater esse; cum alter-
rum Aurelium, alterum Licinium fuisse verisimile sit
quanquam fieri etiam potest, ut Crassi nomen hoc lo-
co proprium non sit: sed hoc, ut est, querant, qui-
bus ista cura sunt. ego quod potui, praestiti.

Horatij versus è quinto Odarum illustrati.

CAPVT XIX.

HORATIANI versus sunt ex Ode qua *ειρωδολ-
μεν* & veniam à Canidia venefica petit:
Vnxere matres Ilia addictum feris
Alitibus atque canibus homicidam Hectorem:
Postquam relictis moenibus rex procidit
Heu pernicacis ad pedes Achillei.

variant autem libri veteres: quod in aliis, Vnxere, legi-
tur in aliis, Luxere. quam posteriorem scripturam inter-
rificè Homerus confirmat: apud quem Iliados omega,
Hectorem relatum ad suos Andromacha, & He-
cuba, & Helena *δπνεον*, cetera autem mulieres *ερωδι-
ζον*, & *σεραχιζον*. neque tamen illa prior repudianda
est: cum constet, vngi solita apud antiquos cadauera,
ut diutius integra conseruarentur: eiusque muneris
muliebrem curationem fuisse, vel ex illo Ennij,

Tarquinij corpus bona femina lauit & vnxit.

Itaque & vrbanius scurra Martialis, non illepidum di-
ctum ex eo duxit:

Qui non cœnat, & ungitur Fabulle,
Is verò mihi mortuus videtur.

& quidam Græcus Epigrammatum scriptor ait, malle se viuum madere unguentis & vino, quàm vtrumque seruare ad exequias suas. sed ea quidem res dubitationem non habet. quare vtro quis modo legerit, peccatum non crediderim. Id quod sequitur, *addictum feris alitibus atque canibus*, Homericum est: nota enim sunt illa,

— αὐτὸς δ' ἐλώεα τε δ' ἄρ' ἰκνέσσει
Οἰωνοῖσ' ἴτε πᾶσι. &
Ὁν δ' ἐκ' ἐγὼν ἀπένοθε μάχης πλώσσοντα νοήσω,
Μιμνάζειν παρ' ἠνυσίκορον ἴσιν, ἢ οἱ ἔπειτα
Ἀρκίον ἐσσεῖν φυγέειν κούρας, ἢ δ' οἰωνός.

epitheton quoque, quo Hector ornat, ex eodem poeta sumptum est:

— εὐτ' αὖ πολλοὶ ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
Θνήσκοντες πίπλωσι. &
Θεσπεσίφ' ἀλαλήτῳ ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
φάροντες. itemque,
Ἐκτορος ἀνδροφόνου κάρη μὲν χερσὶν ἔχουσα.

languidius tamen, & vt ita dixerim, enervatius est Latinum, quàm id Græcum vnde expressum est. *ἀνδροφόνος* enim significari videtur is, qui viris fortibus in acie animam eripiat: at homicida magis est *ἀνδρὸς ποκτόνος*, vt quantum inter hominem & virum interest, tantum inter hæc duo epitheta interesse videatur.

Declaratus locus quidam è Ciceronis Hortensio.

CAPVT XX.

CICERONIS ex Hortensio apud Nonium hæc verba referuntur. *An cum videat me, & meas comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam, constantiam, gravitatem, fidem, ipsa se subducatur* quamvis
F 3 autem

Ant. Mureti
Lectio
LIB
25